

SANATHANA SARATHI - SVIBANJ 2018. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOŽJEGA – *AVATĀRA VANI*

JEDINSTVO S BOGOM CILJ JE LJUDSKOG ŽIVOTA

BOG JE BORAVIŠTE BLAŽENSTVA

Svaki čovjek teži za srećom u životu. Mladi i stari, bogati i siromašni, svi su u potrazi za srećom. No, gdje se nalazi sreća? Koja je polazišna točka ili boravište sreće? Ribi je voda prirodno boravište. Riba ne može preživjeti u nedostatku vode. Možete pokušati držati ribu u zlatnoj posudi. Njoj nije važna vrijednost zlata ili dijamanta. Ona ne traži ništa drugo osim vode. Slično tomu, iako je čovjek okružen raznim vrstama ugone, on nije u stanju ostvariti sreću, zato što pravu sreću nije moguće izvući iz vanjskih izvora.

Sreća ne leži u moći, bogatstvu, položaju ili ukusnoj hrani. Gdje je, onda, moguće pronaći sreću? Zašto ona nije lako dostupna? Izvor sreće je u našem vlastitom biću. Nije ju moguće zamijetiti zato jer je prekrivena strašću, mržnjom i vezanošću, isto kao što je vatra prekrivena pepelom. Uzmite, na primjer, maslac. Maslac je prisutan u svakom djeliću i kapljici mlijeka, iako ga nije moguće vidjeti.

Da bismo spoznali pravu sreću, potrebno je proći kroz određene standardne metode i postupke. Da bismo izradili maslac, potrebno je dobro bućkati vrhnje. Ustrajni i neprekidni napori moraju isto tako prethoditi spoznaji skrivene sreće koja je prisutna u svakome u obliku bitka – svijesti – blaženstva – *sat cit ānanda*.

Što se podrazumijeva pod *sat*? Ono što je trajno i što se ne mijenja u svim vremenskim razdobljima – prošlosti, sadašnjosti i budućnosti je istina ili *sat*. Istina ostaje nepromijenjena u tri vremenska razdoblja – *trikālabadhyam satyam*. Čemu treba za potragom za istinom kada je ona prisutna posvuda i u svakom trenutku? *Cit* podrazumijeva potpuno znanje – *paripūrna jñāna*. *Ānanda* ili blaženstvo

nastaje kada se spoje istina – *sat* i znanje – *cit*. Bitak svijest blaženstvo – *sat cit ānanda* je obilježje Boga. Bog je utjelovljenje blaženstva. Boga je moguće pronaći samo u blaženstvu.

Vedska himna o Bogu *Nārāyana sūkta* opisuje da je Gospod *Nārāyana* prisutan u najmanjem prostoru u okviru područja čovjekovog duhovnog srca – *hrdaya*. Ona kaže: “Vrhovno načelo sjaji poput groma u skućenom prostoru ljudskog duhovnog srca – *ḥvālamālākulam bhāti viśvasyayatanam*. Taj sveprožimajući Bog prisutan je posvuda – *antarbahiṣa tatsarvam vyapya nārāyana*.” Gospoda *Nārāyanu* moguće je spoznati kao bljesak blistavila u najmanjem vršku plamena duhovnog srca. Njega se isto tako opisuje kao onoga koji je „istančaniji od najistančanijeg i prostraniji od najprostranijeg – *anor aniyān mahato mahiyān*.” Da biste spoznali najistančaniji vid Boga, vi trebate proširiti vaše viđenje.

Mi često mislimo da određene stvari ometaju naš put do sreće. Da biste lakše čitali, vi stavljate naočale. Ponekad to smatrate opterećenjem. Bez obzira na sve, one su potrebne i one pomažu da bismo dobro vidjeli. Sve duhovne vježbe – *sādhanā* koje provodimo su poput tih naočala, pomažu nam u potrazi za srećom i blaženstvom.

Snaga Božjeg imena

Jednog je dana mudrac *Narada* pristupio Gospodu *Višnuu* i uputio mu molitvu: “O, Gospode *Nārāyana*! Ti si ocean blaženstva. Ti si uzrok svih uzroka. Ti si boravište svih bogova, ljudi i ostalih bića. Osim tebe, nema ni jednog drugog utočišta za bilo koje biće. Kaže se da Tvoje ime nosi veliku snagu. To je razlog zašto ja uvijek izgovaram Tvoje ime. Budući da si ti predmet mojega štovanja, ja bih želio saznati izravno od Tebe o snazi Tvoga imena.” *Nārāyana* je tada rekao: “*Narada*! Ti si veliki znalac i visoko obrazovan mudrac – *rṣi*, tvoje pitanje djeluje naivno.

Vidiš onu pticu koja sjedi na drvetu. Ja ti predlažem da odeš do nje i potražiš odgovor na svoje pitanje.” *Narada* je osjetio poniženje. Zat bi ga ta ptica trebala ičemu naučiti?! Međutim, kako je to bila Gospodova zapovijed, *Narada* je otišao i upitao pticu: “Ptico, možeš li mi reći nešto o moći imena *Nārāyana*!” U trenutku kada je čula ime *Nārāyana*, ptica se srušila mrtva. *Narada* je bio zaprepašten neočekivanim događajem i postao je jako tužan zato što je ime *Nārāyana* bilo uzrokom smrti. Međutim, *Narada* je bio odlučan da do kraja raščisti svoju sumnju. On se vratio natrag *Višnuu* i izvijestio što se dogodilo. Umjesto da s njime

suosjeća, Nārāyana mu je dao još jednu zapovijed: “Upravo sada jedno tele je došlo na svijet u kući koja se nalazi prekoputa. Idi i potraži odgovor od teleta.” Narada nije mogao razumjeti kako jedna životinja, jedno tele, može imati veće znanje od njega. Odlučan saznati odgovor, on se uputio i postavio pitanje teletu. Ali i tele se isto tako srušilo mrtvo nakon što je čulo ime Nārāyana. Narada je požurio Nārāyani i požalio se: “Gospode! Zašto si od mene učinio grešnika? Ti znaš da sam ja mudrac i sveti čovjek – *sādhu*. Kako ja mogu biti uzrok tolikim smrtima?” Nārāyana se nasmijao i rekao: “Neprimjereno je od tebe da odustaneš od odluke da spoznaš istinu. Slušaj Mene. Upravo se kralju rodio sin. Idi i traži odgovore od djeteta.” Narada se stresao od mogućnosti da uzrokuje još jednu smrt, ali nije mogao zanemariti Gospodovu zapovijed. Pripremajući se na najgore, Narada se uputio u kraljevsku palaču. Kralj je bio jako zadovoljan što je veliki mudrac Narada došao vidjeti novorođeno dijete. On je predao dijete u Naradine ruke i zamolio ga za blagoslov. Narada se našao u velikoj neprilici. Odnio je dijete u ugao i upitao ga šapatom: “Dijete, možeš li mi reći o moći Nārāyaninog imena?”

Dijete je odgovorilo Naradi: “Dok sam sjedio na grani drveta kao ptica, ja sam te čuo kako izgovaraš ime Nārāyana i tako sam se oslobodio tog tijela i rodio sam se ponovno među svetim rodovima krava. Kada sam ponovno čuo od tebe ime Nārāyana, ja sam prestao biti životinja i rodio sam se kao ljudsko biće. Sada, kada sam čuo sveto ime ponovno, ja sam potpuno oslobođen svjesnosti o tijelu i ja sam ostvario oslobođenje.”

Narada je nakon toga razumio vrijednost i snagu izgovaranja imena Nārāyane.

Nikada ne biste trebali vrednovati bilo koje biće temeljeno na njegovom vanjskom izgledu. Vrijednost predanosti se ne bi smjela podcjenjivati. *Viśnupurāna* jasno objavljuje da je iskreni poklonik najdostojniji od svih bića. Jednom je Narada želio saznati od Gospoda Nārāyane tko je od svega stvorenoga najveći. Nārāyana je rekao: “Narada, ti nisi obično biće. Ti posjeduješ ogromno znanje. Želio bih čuti tvoje mišljenje o tome.”

Narada je odvratio: “Zemlja je najveća.” Na to je Višnu primijetio: “Tri četvrtine zemlje okruženo je vodom. U tom slučaju, tko je od to dvoje veći?” Narada se složio da je voda veća. Višnu je rekao: “Ali mudrac Agastya popio je ocean u jednom gutljaju. Je li onda veći Agastya ili voda?” Narada je odvratio: “Ti si u

pravu, moj Gospode, Agastya je veći od vode.” Višnu je ponovno upitao: “Ali taj Agastya je sićušna zvjezdica na nebu – *ākāśa*. Onda, je li veća zvijezda ili nebo?” Narada je odvratio: “Nebo je veće.” Gospod se složio s njim i rekao: “Tvoje je razumijevanje ispravno. Nebo je stvarno veće. U svojem utjelovljenju kao Vāmana Gospod je tražio tri koraka od kralja Balijsa. I tijekom preuzimanja dara od tri koraka, Vāmana je poprimio oblik Trivikrame i prekoračio cijelu zemlju jednim korakom, nebo drugim i više nije bilo prostora da napravi treći korak. Kralj Bali morao je ponuditi svoju glavu za treći korak. Je li onda veći Gospod ili nebo?” Narada je odvratio: “Svami, kada samo jedna stopa Gospoda prekrije cijelo nebo, koliko je tek veći Njegov cijeli lik? Bog je zaista veći.” “Bog, koji obuhvaća cijeli kozmos boravi u srcu svojeg poklonika – *bhakta*. Je li, onda, srce poklonika veće od Boga?” upitao je Višnu. Narada je odvratio: “Zaista, poklonik je veći od Boga.”

Srce je poput oceana mlijeka – *kširasāgara* za koje se kaže da na njemu počiva Gospod Nārāyana. No u ovom *kali* dobu ocean mlijeka pretvorio se u slani ocean, što je u njega dovelo morske pse i krokodile. Te je zvijeri moguće odvratiti izgovaranjem Božjeg imena – *nāmasmarana*. Boga se opisuje kao uvijek ispunjenog blaženstvom – *nityānandam parama sukhadam*. Gdje je moguće pronaći blaženstvo? Činjenica je da sva bića borave u oceanu blaženstva. Bez obzira na to, ljudi nisu u stanju doživjeti blaženstvo. Razlog te ironije je čovjekova usmjerenost na izvanjsko. Nerazuman je onaj koji vidi, ali ipak ne prepoznaje stvarnost – *paśyannapīcha na paśyati moodho*. Kada se vaše viđenje promijeni, tada ćete znati da je sve ispunjeno blaženstvom. Vaše vlastito srce je boravište blaženstva.

Neznanje je uzrok čovjekove nesreće

Jednoga je dana Dakṣiṇāmūrthi promatrao ocean i primijetio kako valovi izbacuju na obalu sav otpad i prljavštinu. On je tada upitao ocean: “Oceane! Ti imaš tako ogromno tijelo, ali čini se da nemaš nimalo tolerancije. Zašto izbacuješ ovu malu količinu otpada i prljavštine?” Ocean mu je odvratio: “Ako bih počeo prihvaćati smeće i otpad, jednoga bih dana i ja izgubio svoj identitet.”

Blaženstvo je skriveno u tijelu. Vede kažu da je omotač – *kośa* blaženstva – *ānanda* prekriven sa četiri koncentrična omotača. Onaj koji se nalazi na krajnoj vanjskoj strani je najgrublji od njih i poznat je kao fizičko tijelo, ovojnica hrane ili

najgrublja ovojnica – *annamayakoša*, omotač koji u cijelosti ovisi o hrani. Sljedeći se omotač naziva omotač života – *prānamayakoša*, ovojnica životne snage. Iza njega je omotač poznat kao mentalni omotač – *manomayakoša*, mentalna ovojnica iza koje je omotač mudrosti – *vijñānamayakoša*. A omotač mudrosti obavija omotač blaženstva – *ānandamayakoša*.” Bijelu ćete rižu dobiti tek nakon što uklonite ljusku sa zrna. Čistu ćete vodu dobiti tek nakon što uklonite prljavštinu koja je prekriva. Uklanjanje sive mreže s oka obnavlja dobar vid. U sunčevom se sjaju može uživati u potpunosti kada se rasprše oblaci. Slično tomu, sreća se doživljava u potpunosti tek kada se vanjski omotači odbace. Morali ste odjenuti majicu, košulju i vestu jer je vrijeme na ovom mjestu, u Kodaikanalu, svježije. Da biste vidjeli svoja prsa, prvo ćete trebati skinuti vestu, onda košulju i na kraju majicu. Čovjek nije u stanju spoznati blaženstvo jer je ono prekriveno s tri obilježja – *guna*, odnosno smirenošću – *sattva*, strašću – *rajas* i lijenošću – *tamas*. Pogledajte primjer mošusnog jelena – *kasturi mriga*. Ta životinja osjeća određeni miris, postaje znatiželjna i upušta se u potragu po cijeloj šumi ne bi li pronašla njegov izvor. Nakon dugog lutanja i traženja jelen se umori te legne na zemlju tako da mu vrh njuške dodiruje trbuh. Tek tada on spoznaje da slatki miris dolazi iz njegovog vlastitog trbuha i niotkuda drugdje. Slično tomu, čovjek će proći cijeli svijet u potrazi za izvorom sreće koji je u njemu.

Jedan je čovjek hodao gustom šumom. Pala je noć i jako se smračilo. Uz sebe je imao samo malu baklju kojom je osvjetljavao put. Postao je zabrinut kada je shvatio da će ga ta mala baklja u najboljem slučaju odvesti do razdaljine od tri metra. Kako će onda uz pomoć nje prijeći šesnaest kilometara? Tada mu je njegov unutarnji glas rekao: “O, nerazumni čovječe! Zar ne vidiš da će ti ova mala baklja dostajati da prođeš kroz cijelu mračnu šumu.” Bilo kamo pošli, morate se prisjetiti te svjetlosti koju nosite sa sobom. Isto tako, sreća je na raspolaganju u nutrini vašeg sebstva i nema potrebe da ju tražite bilo gdje drugdje. Svjetlo blaženstva je dostupno upravo u vašem srcu.

Vi često izgovarate ovu molitvu: Iz nestvarnosti vodi me u stvarnost, iz tame vodi me u svjetlost, iz smrti vodi me u besmrtnost – *asato mā sad gamaya, tamaso mā yiotir gamaya, mriyora mā amritam gamaya*. Tamo gdje je svjetlost, ne postoji tama. Tamo gdje je radost, nema tuge. Blaženstvo je posvuda. Svijet – *viśva* je posljedica, a Bog – Višnu je uzrok. U stvari, ljudski je um ispunjen blaženstvom. Kao što voda služi ribi, drvo ptici, majka djetetu, tako isto i blaženstvo služi

čovjeku. Sve ono što čovjek nastoji postići - obrazovanje, zaposlenje, napredak i tome slično samo je radi sreće. U svakom pojedinom trenutku života čovjek teži za srećom. Čak i kada liječnik daje injekciju, vi smatrate da bi to trebao učiniti bezbolno. Zbog neznanja čovjek ne prepoznaje izvor sreće u vlastitom životu.

Jedan je siromah stanovao u straćari i cijeli je život živio od onoga što je isprobio, ne znajući da veliko bogatstvo leži ispod poda njegove straćare. To je slika svakog svjetovnog čovjeka. Čovjekov ego zamagljuje njegovo viđenje i on ne može vidjeti vlastito bogatstvo. On bi trebao razoriti svoj ego da bi stekao bogatstvo blaženstva – *ānanda*.

Božja stalna adresa

Gospod Kršna rekao je u Bhagavadgīti: “Ja se utjelovljujem da bih zaštitio one koji su dobri i uništio one koji čine zlo – *paritrānaya sādhanam vināśaya cha duskritam*.” Bog dolazi s misijom zaštite dobra i uništenja zla. Čovjek treba ostaviti ego, ljutnju, zavist i ostale loše osobine da bi doživio sreću i mir. Kada dođe jesen, možete promatrati kako drveće odbacuje lišće. Upanišade govore: “Sva su bića ovdje, zaista, rođena iz blaženstva, ona žive zahvaljujući blaženstvu i po odlasku ona ulaze u blaženstvo – *ānandadhyeva khalvimāni bhūtāni jāyanteanandene jātāni jīvanti ānandam prayantya bhisamviśvavṛtīti*.” Sva su bića rođena iz blaženstva, ona žive u blaženstvu i stapaju se s blaženstvom.

Jednoga dana mudrac Nārada prišao je Gospodu Nārāyani i upitao ga: “Gospode! Reci mi koja je tvoja stalna adresa?” Gospod je odvratio: “Ja boravim tamo gdje Moji poklonici pjevaju u Moju slavu, Nārada – *mad bhakta yātrā gāyanti tatra tiśtami nārada*.” To je Gospodova stalna adresa.

Sreća je dobar glas, sreća je slava, sreća je ukras. Za sreću vi biste trebali biti spremni nešto žrtvovati. Kada odete u trgovinu da biste kupili novi rupčić, znate da ćete za njega dati nešto novca. Ako je to slučaj s predmetima svjetovne prirode, zamislite samo koja je količina žrtve potrebna da bi se dobilo najdragocjenije blago božanskog blaženstva. Besmrtnost se ne postiže djelovanjem, porijeklom ili bogatstvom, ona se ostvaruje samo žrtvovanjem - *na karmana na prajaya dhanena thyagenaike amrutattvamanasu*, kažu upanišade. Dhrtaraštra je imao 100 sinova i vladao je velikim kraljevstvom. Kakva je na kraju bila njegova sudbina? Istinska slava može se steći samo žrtvovanjem. *Uklanjanje nemoralnosti jedini je način da*

se ostvari besmrtnost. U trenutku kada napustite ego i ljutnju, blaženstvo je vaše. Zato se kaže da je blaženstvo božansko. Vi ne možete razumjeti božanskost ako stvari promatrate kroz različitosti. Jedinstvo s božanskošću bi trebalo biti cilj vašega života.

Okrenite vaše viđenje prema nutrini i spoznajte svoju božanskost

Svaka osoba i svako biće iskra je jedne te iste božanskosti. Kada se željezna kugla stavi u vatru, vreline vatre proširit će se cijelom kuglom. Možete ju dotaknuti na bilo kojem mjestu i osjetit ćete istu toplinu. Slično tomu, blaženstvo postoji kamo god pođete. Vi imate u svojoj ruci komadić slatkiša. Možete liznuti bilo koji njegov dio i osjetit ćete isti slatki okus. Ako u svijetu nema sreće, kako može bilo tko živjeti u njemu čak i na trenutak?

Vi se ne biste trebali kolebati zbog bilo čega što se događa. Kada naiđe oluja nevolja, ostanite postojani kao željezna kugla, nemojte odletjeti poput lista. Istina je kada se kaže da polagani i postojani pobjeđuju u utrci.

Nakon dugotrajne pokore i svetih nastojanja, drevni su mudraci i vidioci – *rši* objavili: “Ja sam vidio Vrhovno biće koje blista sjajem milijardi sunaca i koje je izvan područja tame – *tamas* neznanja – *vedahametam puruśam mahantam adityavarnam tamasa parastat.*” Oni su spoznali da je Svemogući Bog onaj koji je najblistaviji, koji je izvan područja tame neznanja i patnje. Oni su pozvali sve da slijede njihov put i spoznaju utjelovljenje blaženstva. Ali ljudima nije stalo do spoznaje blaženstva.

Jedan je čovjek ušao u veliki trgovački centar. Razgledao je zbrku i metež koji su vladali posvuda oko njega, zaboravljajući na sjaj prisutan u njemu samome. Tijelo je poput bezvrijednog metalnog sefa u kojem se čuva dragulj blaženstva.

Blaženstvo je moguće doživjeti samo kada se viđenje usmjeri prema unutra. Priča (ispričana na početku) o tome kako se ptica pretvorila u kravu, zatim u princa, priča o konačnom oslobođenju je vaša vlastita priča. Naša životna priča nalazi se u toj priči. Njegova priča je povijest (igra riječi u engleskom jeziku *His story – History*).

Bhagavānov božanski govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 27. travnja 1992. godine

Vi biste trebali spoznati da ovo nije vaše prvo rođenje, vi ste se već rodili puno puta. Sam pojam čovjek – mānava određuje da vi niste novi. “Ma” znači ne. “nava” znači novi. Isto tako, Bog nije nov, nepoznat vama, On je vaš stari prijatelj.

Baba

BHAGAVĀNOVA PORUKA POVODOM EASWARAMMINOG DANA NIKADA NEMOJTE POVRIJEDITI VAŠU MAJKU I DOMOVINU

Iako je Bog uvijek spreman odgovoriti na molitve svojih poklonika, On to ne čini kada njihove molitve ne proizlaze iz dubine srca. Kada su molitve iskrene i snažne, Bog će sasvim sigurno odgovoriti na njih. On nema nikakvih želja osim onih vezanih za dobrobit poklonika. Da bismo zadobili Njegovu milost, trebamo razviti svete misli, rekao je Bhagavān tijekom svojega govora održanog prigodom obilježavanja Easwaramminog dana, 6. svibnja 2000. godine

NE POSTOJI BOGATSTVO VEĆE OD LJUBAVI

Utjelovljenja ljubavi!

Život čovjeka predstavlja mješavinu sreće i tuge. On će pronaći ispunjenje u životu samo ako uspije ući u trag izvoru sreće i tuge. Štoviše, čovjek stječe mudrost od tuge, a ne od sreće. Mudraci i vidioci su se nekada davno trebali suočavati s velikim poteškoćama i nevoljama prije no što su mogli postaviti uzore ostatku svijeta. To je razlog zašto su njihova učenja ostavila neizbrisiv trag u srcima drevnih Indijaca - *Bhāratyja*. I pojedinci i društvo mogu ostvariti napredovanje i uspjeh samo nakon što su podvrgnuti brojnim izazovima i nevoljama. Čovjek se treba suočiti ne samo s poteškoćama, već isto tako i sa osudom i prigovaranjem. Ali plemenite duše neće nikada mariti za poteškoće ili prigovore. Dobrobit društva predstavlja njihov glavni cilj u životu.

Prianjajte uz istinu i ispravnost

Utjelovljenja ljubavi!

Trebali biste izražavati dobrodošlicu tuzi na isti način kao što izražavate dobrodošlicu sreći. Vi ćete ostvariti stalozhenost uma samo kada ćete se odnositi prema sreći i tuzi na isti način. U ljudskom tijelu glava se smatra svetom, a stopala ne. Kada netko dođe u vašu kuću, je li moguće da izrazite dobrodošlicu samo glavi, a stopala zamolite da iziđu van? Kada izrazite dobrodošlicu glavi, vi isto tako izražavate dobrodošlicu i stopalima. Isto tako, kada izrazite dobrodošlicu sreći, vi isto tako izražavate dobrodošlicu i tuzi.

Današnji mladići i djevojke budući su građani zemlje. Oni trebaju podržavati slavu i dobar glas Bhārata svojim uzornim ponašanjem. Oni bi trebali njegovati poniznost i štovanje u odnosu na svoje roditelje i starije. Smatrajte cijeli svijet jednom obitelji i volite svakoga. Ako nešto želite kupiti, za to trebate platiti određenu cijenu. Isto tako, vi možete steći ljudske vrijednosti istine, ispravnosti, mira i nenasilnosti samo kada posjedujete bogatstvo ljubavi. Ne postoji bogatstvo veće od ljubavi. Ako imate ljubavi, možete pobijediti cijeli svijet. Danas su ljudske vrijednosti u opadanju zato što čovjeku nedostaje bogatstvo ljubavi. Nekoga se može nazvati ljudskim bićem samo kada posjeduje ljudske vrijednosti.

Istina i ispravnost su poput dva čovjekova oka. Onaj tko se ne drži istine i ispravnosti stvarno je slijep. Svi sveti tekstovi, upanišade i Vede, temelje se na tim dvojnim načelima. I samo stvaranje ne može postojati bez to dvoje. Ljubav je potka kako istine tako i ispravnosti. Ljubav je istinsko bogatstvo čovjeka, bio on siromah ili milijunaš. Isto kao što majka ne pravi razliku i prosipa svoju ljubav na svu svoju djecu jednako, neovisno o njihovom društvenom položaju, isto tako i Bog prosipa svoju ljubav jednako na sve. Bog je utjelovljenje ljubavi i prisutan je u svakome u obliku ljubavi. Vi ga možete doseći samo putem ljubavi.

Bog odgovara na iskrene molitve

Vede govore o tom načelu ljubavi kao o istinskom Sebstvu – *ātman*. Istina, ljubav i ispravnost, sve su to istoznačnice Sebstva. Vede nazivaju čovjeka *ātman* zato jer je obdaren načelom istinskog Sebstva – *ātman*. Istinsko Sebstvo – *ātman* se isto tako naziva i Brahma. Tko je Brahma? Sveti ga spisi opisuju kao onoga koji je

iznikao iz lotosa koji je potekao iz Višnuovog pupka. Taj Brahma je “ja - *aham*” u svakome. Tako da je to načelo Brahme prisutno u svima i svakome, bio on vjernik ili nevjernik. Mantra “Ja sam Brahma – *So ham*” jasno predočuje tu istinu. Postupak udisanja i izdisanja ima svoje porijeklo u pupku čovjeka. On se ponavlja 21 600 puta na dan podsjećajući čovjeka na njegovu božanskost. Ne obraćajući pažnju na učenje unutarnjeg glasa, čovjek prolazi kroz raznovrsne svete tekstove i Vede u potrazi za božanskošću. Prvo i prije svega, slušajte unutarnji glas. On je vaš istinski učitelj i Bog. Vede opisuju Boga kao *Amogha* zato jer je On nepromjenjiv, vječan i nemoguće ga je opisati. Boga se isto tako naziva i *Siddha* jer je On uvijek spreman ispuniti želje svojih poklonika. Iako je Bog uvijek spreman odgovoriti na molitve svojih poklonika, On to ne čini kada njihove molitve ne proizlaze iz dubine srca. Kada su molitve iskrene i snažne, Bog će sasvim sigurno odgovoriti na njih. On nema nikakvih želja osim onih vezanih za dobrobit poklonika. Da bismo zadobili Njegovu milost, trebamo razviti svete misli.

Volite i služite svoje roditelje

Nemoguće je opisati ljubav majke. Ljubav majke puno je veća od ljubavi oca. Jednom su majka Pārvatī i Īśvara ugledali čovjeka koji je sjedio na grani drveta, a ova tek što se nije slomila. Majka Pārvatī je molila Īśvaru da spasi tog čovjeka. Īśvara je zadirkujući primijetio: “Zašto bih ga ja trebao zaštititi? Ti si ga prva vidjela. Tvoja je dužnost da ga spasiš.” Ona je kazala: “Kako ga ja mogu zaštititi bez Tvoje milosti? Ako mu Ti ne podariš svoju milost, on ne može biti spašen. Molim Te, nemoj više odugovlačiti.” Tada je Īśvara odvratio: “Nije li njegova dužnost da uputi poziv za pomoć? Kako ga mogu spašavati ako nisam pozvan?” Kao što izreka kaže, ne bismo trebali ići tamo gdje nismo pozvani. Pārvatī, ispunjena majčinskim suosjećanjem, željela je zaštititi čovjeka pod svaku cijenu. Zato je kazala Īśvari: “Ako on, kada padne dolje, zavapi majko – *amma*, ja ću otići i spasiti ga, a ako zavapi oče – *appa*, Ti bi ga trebao zaštititi.” Īśvara se složio s njezinim prijedlogom. Njih su oboje s nestrpljenjem čekali, no čovjek se stropoštao dolje i uzviknuo „joj – *ayyo* “! Riječi majko i oče nisu se pojavile na njegovim usnama jer on nikada nije poštovao i cijenio svoje roditelje. Takva je bila njegova vjera. Kako može Bog doći i spasiti čovjeka koji je u potpunosti zaboravio svoje roditelje? Majka je Bog, otac je Bog. Uz takve osjećaje ponudite zahvalnost vašim roditeljima.

Mi danas obilježavamo Easwarammin dan promičući slavu majčinstva. Svijet održavaju molitve majki. Molitva žene puno je snažnija od tisuću molitvi muškarca, zato što su žene neokaljane i nježnog srca. Nikada nemojte priuštiti neugodu svojoj majci. Nikada nemojte povrijediti njezine osjećaje. Tada će vam Bog pomoći u svim vašim nastojanjima. Mi svoju zemlju nazivamo domovinom, majkom zemljom, a ne ocem zemljom. Na taj je način majci dodijeljen uzvišen položaj u svijetu. Smatrajte svoju zemlju svojom vlastitom majkom i radite na njezinom napredovanju. Bez obzira na to kakve bile okolnosti, nikada nemojte povrijediti svoju majku i svoju domovinu. To je obilježje i glavna poruka današnje proslave.

Izvadak iz Bhagavānovog govora održanog povodom obilježavanja Easwaramminog dana

SRI SATHYA SAI ARADHANA MAHOTSAVA

Izvješće

Duboka predanost i posvećenost obilježili su svečani obred posvećen obljetnici i prisjećanju na napuštanje fizičkog tijela – *ārādhana mahotsava* Sri Sathya Saija u Prasanthi Nilayamu.

Prva točka programa bila je ponuda poklonstvene glazbe u izvedbi glazbene skupine Prasanthi Bhajan group u predvečerje same obljetnice, 23. travnja 2018. godine. Srca prepunih duboke predanosti i zahvalnosti prema Božanskom učitelju Bhagavānu Babi, ova skupina bivših studenata, zaposlenih u ašramu i ostalim Sai ustanovama, dirnula je srca svih okupljenih poklonika svojom izvedbom nekih od pjesama koje su bile posebno drage Bhagavānu. Između ostaloga, oni su otpjevali: “Guru Brahma Neve – Ti si naš duhovni učitelj – *guru* i Bog”, “O, Sai Maa, O Sai Maa”, “Madhura Mohana Ghanashyama Sundara Sai – Voljeni Sai koji je najljepši”, “Humko Tumse Pyar Kitna – Samo Ti znaš koliko Te mi volimo”. Svoju veličanstvenu izvedbu završili su *Qawali* skladbom “Tere Darbar Mein Hum Aaye Hain Aaj – Danas smo mi došli u tvoje boravište”.

Na sam Dan obilježavanja Aradhana Mahotsavam, 24. travanj 2018. godine svečano je puštena u rad elektrana na solrni pogon u kampusu Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Podijeljena je hrana i odjeća tisućama ljudi na Sri Sathya Sai Hill View stadionu, osigurana je besplatna hrana za sve poklonike u prostoru ašrama, a u prekrasno urešenoj Sai Kulwant dvorani organiziran je glazbeni program.

Svečani obred – *ārādhana* posvećen Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi započeo je ujutro 24. travnja 2018. godine u Sai Kulwant dvorani produhovljenom izvedbom Sai Pancharatna Kritis od strane više od 200 pjevača klasične glazbe iz država Andhra Pradesh, Telangana, Tamil Nadu, Karnataka i Maharashtra. Bujica predanosti natopila je dvoranu kada su pjevači izveli pet prekrasnih dragulja iz riznice skladbi na telugu, ponudivši ih Bhagavānu uz virtuoznu izvedbu i besprijekorni sklad. Pjesme koje su oni otpjevali bile su: “Pranamami Sayeesha”, “Sada Bhavayami”, “Charana Sevanam”, “Kali Yuga Avatari” i “Sathya Sai Avatara Vaibhavan”.

Slijedilo je predstavljanje novog CD-a pod nazivom “Sai Pancharatna Kritis”. Dva su se govornika obratila okupljenima nakon toga. Prvi je govornik bio gospodin S. S. Naganad, član Sri Sathya Sai središnje zaklade. On je govorio o učenju i projektima služenja koje je provodio Bhagavān te pozvao sve poklonike da život posvete Bhagavānu i Njegovim učenjima. On je isto tako govorio o elektrani na solarnu energiju koja će biti puštena u rad toga dana. Neposredno po zavšetku njegovog obraćanja prikazan je film o solarnoj elektrani koji je pružio uvid u razna obilježja ovog projekta. Sljedeći je govornik bio gospodin Ajit Popat koji je, na sebi svojstven način, naglasio da Svami nije bio samo fizički oblik i da je On u velikoj mjeri prisutan i sada.

Poklonici su nakon toga bili blagoslovljeni Bhagavānovim božanskim govorom, koji su poslušali s velikom pozornošću. U svojem je govoru Bhagavān upozorio poklonike da bi se trebali držati po strani od nekih pogrešno zavedenih poklonika koji se bave mutnim poslovima u ime predanosti. Bhagavān je završio svoj govor bhajanom “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija.

Po završetku dijela programa u Sai Kulwant dvorani održana je Narayana seva na prostoru Hill View stadiona, gdje su podijeljeni hrana i odjeća tisućama seljana iz okolnih sela.

Otkrivanjem spomen ploče Sri Sathya Sai Mitra, članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade svečano su pustili u rad solarnu elektranu snage 2.100 kWp. Ova bi elektrana trebala proizvesti 3,5 milijuna jedinica snage svake godine i na taj način u znatnoj mjeri smanjiti stvaranje ugljičnog dioksida i osigurati čistu energiju potrebnu za zadovoljavanje potreba za energijom u Sri Sathya Sai ustanovama u Prasanthi Nilayamu. Svečanost puštanja u rad elektrane na solarni pogon održana je u blizini središnjeg odjela za istraživanje – Central Research Instruments Facility u kampusu Prasanthi Nilayam pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Izgrađena uz cijenu od 90 milijuna rupija i dovršena u rekordnom roku od tri mjeseca, to je jedna od najvećih elektrana na solarni pogon u Indiji koja je u vlasništvu dobrotvorne organizacije.

Zadivljujući violinski koncert koji je izveo gospodin Lalgudi Krisnana bio je završna točka programa toga dana. Započevši svoju izvedbu u 17.30 sati, uvaženi je umjetnik oduševio okupljene poklonike svojom izuzetnom izvedbom skladbi Thyagaraje i Muthuswamija Dikshitar te bhajana među kojima su se našli “Mokshamu Galadhaa Bhuvilo? – Je li moguće nekome u ovom svijetu doseći spasenje?”, “Rangapura Vihara, Jaya Kodanda Ramavatara Raghuvira – Pobjeda Gospodu koji boravi u gradu Sriranga”, “Theeradha Vilaiyatu Pillai – Kannan stalno izvodi obijesne šale”, “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”, “Sathya Sai Padambujam Bhajare Manasa Nirantaram”. Kratki program bhajana slijedio je nakon toga, a završio je izvođenjem aratija.

PROVJERA JE OKUS BOGA

Kuppam Vijayamma

Bog je onaj koji pokreće sve i bez Njegove volje čak se niti vlat trave ne može pomaknuti. No načini na koje On djeluje uvijek su tajnoviti. Blagoslovljeni su oni koje Bog provjerava, stavlja na ispit, rekao je jednom prilikom Svami. Kada je

Svami govorio o tomu, tema mi se činila neobičnom i moj je sićušni intelekt brzo odlutao u valove misli. Uskoro su se pomno istraživanje i osjećaj za preispitivanje našli na djelu.

Kako je moguće neku osobu smatrati “blagoslovljenom” kada se ona suočava i bori s ozbiljnim problemima? Kada je ta osoba preplavljena nevoljama, ova holistička izjava koju je dao Bhagavān stvarno postaje zanimljiva.

Poteškoće smatrajte blagoslovima

Ja ovo ne pišem a da nemam dokaz iz prve ruke. Davno prije, u vrijeme kada je postojao Stari mandir, nije bila velika gužva i mi smo bili blizu Svamija tijekom gotovo dvadeset i četiri sata. Usprkos toj blizini, uopće nije bilo lako razgovarati s Njime bez prethodnih molitvi. Zato je skupina žena jednom prilikom uputila molitve božici Mahakali za odvažnost da se suoče s našim veličanstvenim Sai Narasimhom. Obdarene odvažnošću i osjećajući se poput tigrica, vremešne su gospođe krenule prema Svamiju te Ga upitale: “Svami, zašto nam daješ toliko patnje da je to nepodnošljivo?” Svami je samo ozbiljno pogledao skupinu i sve su tigricice postale bespomoćni mladunci, nesposobne da kažu bilo što više. Nakon kratke tišine, Svami je rekao: “Jesam li Ja taj koji vam daje nepodnošljivu patnju?” Prestrašena tigrova mladunčad, u nemogućnosti da pobjegne, samo je ostala zapanjena i stajala u tišini. Suosjećajni Gospod, uz ozbiljan izraz na licu, rekao je: “Kada se vi ljudi nađete u neprilikama, vi za to krivite Mene! Iako Ja cijelo vrijeme stojim poput stijene ne bih li vas zaštitio, vi ipak krivite Mene za svoje nevolje, a takav vaš stav djeluje i na Mene. Ako vas patnja “izbaci iz okvira”, od kakve je koristi tako teška provjera? Vama je dano samo ono što možete podnijeti! Iskoristite to na najbolji mogući način i naučite iz toga najviše što je moguće, bez nepotrebnog prigovaranja.”

Ja se naprosto ne mogu prisjetiti tog značajnog događaja do pojedinosti i opisati ga riječima, zato jer je način na koji je to naš suosjećajni Gospod objasnio takav da ja to nikada neću moći opisati ili zaboraviti.

Nakon što su se stvari malo stišale, Svami je pogledao jednu stariju gospođu u skupini i rekao: “Jesi li ti velika tigrica – *pedda puli*?” Gospođa je bila zatečena i nespremna, sakrila je svoju glavu u sari i sramežljivo promucala: “Ne, Svami. Ja sam malena mačkica – *chinna pilli*!” Svi su se počeli glasno smijati. Sada ih je

Svami ulovio u njihovu vlastitu zamku: “Prije nekoliko minuta vi ste izgarali od patnje i topili se poput svijeća. Sada se svi vi smijete, usta širom otvorenih, a osmijeh vam se protegnuo od uha do uha. Što se dogodilo?” Tko bi mogao odgovoriti Svamiju? Nakon mnogih godina, kada promišljam o takvim događajima, postaje očigledno kako On posije misli, usadi odvažnost da idemo naprijed, a onda nas, uz grižnju savjesti, prizemlji. Jako je teško slomiti pravila koja je postavio naš strogi učitelj, ali ponekad je On to ljubazno dozvolio, tako da smo u tomu mogli uživati, a isto tako to prenijeti drugima kako bi i oni mogli uživati i učiti.

Svamijevo je pitanje trebalo biti lekcija. Tko je taj koji uzrokuje tu “nepodnošljivu patnju”? Odakle izvire ta patnja? Svami kaže: “Istinsko ljudsko biće je ono koje uspijeva održati sklad misli, riječ i djela. Pokušajte biti takvi. Ispravno proučavanje čovječanstva predstavlja proučavanje čovjeka. No danas ljudi ne obraćaju pažnju na to plemenito načelo. Oni čak niti ne pokušavaju razumjeti osjećaje drugih.” On je još dodao: “Može postojati razlika u njihovim osjećajima, ali Bog je jedan. Ljudi stvaraju različitosti da bi tako zadovoljili svoje sitničave umove.” Sitničavi umovi ljudi uzrokuju razlike i sukobe, što dovodi kod svih do patnje.

Čak iako čovjek ne ostvari razinu božanskosti, on bi barem trebao ostati na razini ljudskog bića i ne bi se trebao srozavati na razinu životinje. Za studente je posebno važno da to nauče. U svijetu ćete naići i na dobro i na zlo. Vi biste trebali krenuti dobrim putem ne vodeći brigu o tome što drugi rade. Smatrajte čak i svoje najmanje nedostatke velikima, a u isto vrijeme nemojte preuveličavati male nedostatke drugih. Prije svega, trebali biste se osloboditi svojih vlastitih nedostataka i njegovati vrline. Tek tada će u vama procvjetati ljudskost.

Baba

Tijekom razdoblja provjere i ispitivanja, čovjek prolazi kroz teško, strašno razdoblje. Postaje potišten i sam sebi odvratn pa proklinje sebe kao grešnu osobu, a isto tako i svoja prošla djela – *karma* koja su uzrok tomu. On čak ide tako daleko da za to krivi Boga. Svami kaže da su takve reakcije sasvim uobičajene za tu vrstu ljudi. Ali, na kraju, kada dođe dobro razdoblje, ishodi donose velike nagrade. Nakon razarajućeg tajfuna, sasvim je sigurno da će doći razdoblje smirenosti. Tako da je nakon teške provjere osiguran mir. Zato je ova lekcija, koja se može smatrati provjerom ili ispitom (ako se iz nje nešto nauči i razumije) krunski dragulj za

sretno jedinstvo s Bogom. Na taj način “ispitanik” postaje “blagoslovljenom” osobom, zlatno pero u veličanstvenoj kruni Gospoda. Ovo putovanje omogućuje čovjeku da uroni u duboki ocean radosti!

Kada netko treba naučiti određenu lekciju, on se suočava sa situacijom koja će mu pružiti priliku da ispravi svoju pogrešku, tako da je moguće jasno razumjeti da suosjećajni Gospod (koji je unutarnji vodič svake osobe) izravno promatra na koji se način taj čovjek ponaša i postupa vezano uz lekciju koju treba naučiti. Gospod usmjerava svu svoju pozornost na način na koji čovjek nadvladava određenu duhovnu prepreku. Tako da je pridobivanje Gospodove pozornosti i radosti kada je lekcija naučena čudo Njegove milosti. Tako da je taj čovjek, iako nesvjestan toga što se događa, sasvim sigurno “blagoslovljen”.

Božanska je lekcija prikladna metoda kojom je moguće nekoga preoblikovati u savršenu osobu. Bog je jedini koji može osloboditi od grijeha i ispraviti nepravilnosti, tako da osoba koja prolazi kroz provjeru i ispitivanje, slijedi naporan put prema pročišćenju. Tijekom tog postupka, ta će osoba sasvim sigurno biti udarana, drobljena i tučena, prolaziti će kroz velike muke ne bi li postala prilagodljiva i spremna da poprimi pravi oblik. Iako će biti teških trenutaka i boli, ipak je na kraju ishod taj koji će donijeti velike dobrobiti, zato jer će ta osoba zablistati poput dijamantne ogrlice koju je moguće darovati Gospodu. Taj postupak nije dostupan svima i svakoj osobi. Samo onaj pojedinac koji pokaže potrebu za takvom lekcijom može se smatrati velikim sretnikom i “blagoslovljenim” zato jer Bog, kao duhovni učitelj – *guru*, posvećuje pažnju njegovim potrebama. Ta božanska metoda ispravljanja samih sebe najbolji je način da napredujemo na području duhovnosti i najdjelotvornija je. Tako da su oni koji su “blagoslovljeni” stvarno sretni jer su isklesani i oblikovani rukama Boga – svog vlastitog istinskog sebstva!

Božji su testovi Božji darovi

U tom najpresudnijem razdoblju “testiranja i provjere” potrebno je biti potpuno svjestan i pažljiv zato jer je cjelokupna Božja zaštita i pažnja usredotočena na čovjeka. On je obuhvaćen posebnom Božjom zaštitom i zagrljen Njegovim rukama ljubavi. Nije li to najjedinstvenija prilika koju nije moguće ni opisati? Nije li to izvan područja svih očekivanja, da se Svami posvećuje posebnom problemu

određene osobe? To je zaista izuzetan, poseban dar od Boga onima koji prihvaćaju Njegovu pažnju i rastu zahvaljujući njoj.

Pogledajmo sada koje dobrobiti proizlaze nakon tog presudnog razdoblja. Ono nas uči najvažnijim vrijednostima u životu. Ono razotkriva tajnu božanske sreće i vrijednosti božanskosti. Ono nas vodi do staloznosti i daje nam odvažnost da se suočimo sa svakim problemom. Ono točno određuje snagu duhovnosti. Najviše od svega, tijekom tog presudnog razdoblja osjećamo prisutnost najvoljenijeg Gospoda, utjelovljenja ljubavi i ta je bliskost jedinstvena i predstavlja nešto što se nikada prije nije moglo osjetiti. Olakšavajući mir koji slijedi i vodi u blaženstvo.

Tako da su lekcije (koje se smatraju testovima i provjerama) najdragocjeniji darovi od Boga. Na taj način postajemo “blagoslovljeni” jer nam je najmilosrdniji Gospod podario svoje najodabranije milosti. To je prilika da budemo prihvaćeni u okrilje ispunjeno ljubavlju milostivog Boga! Naša vjera u Boga i vjerovanje kako će naša “nepodnošljiva patnja” djelovati za naše vlastito dobro, dovest će do toga da se to i ostvari. To je najnevjerojatnija, najnedokučivija kozmička igra koju igra Bog i to je istinski veliki dar za cjelokupno čovječanstvo.

Gospođa Kuppam Vijayamma autorica je poznate knjige “Anyatha Saranam Nasti” i mnogih drugih knjiga o Bhagavānu Babi

STARI MANDIR

Simboli božanskosti

Stari mandir ima jedinstveno obilježje jer je bio prvo mjesto na kojem su se odvijale božanske igre – *līlā bhūmi* Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Božanska priča o otkrivanju Njega kao utjelovljenja Boga - *avātara* započela je 20. listopada 1940. godine kada je mladi Sathya, nakon što je napustio školu koju je pohađao u Uravakondi i prekinuo veze sa svojom obitelji, objavio u dobi od 14 godina: “Ja više nisam vaš Sathya, Ja sam Sai Baba. Moji Me poklonici zovu.” Iz Uravakonde On je došao u Puttaparthi i ostao neko vrijeme u domu svojih roditelja da bi se kasnije preselio u kuću svojega ujaka u Karnatanagepalli, a zatim u kuću Subbamme, žene Karanama (starješine sela) jer je njezina kuća bila prostranija i u njoj je bilo moguće smjestiti sve veći broj poklonika i primiti izraze Subbammine gostoljubivosti. Mladi je Baba počeo otkrivati svoju božanskost čudesnim

izlječenjima fizičkih i mentalnih bolesti ljudi i stvaranjem raznovrsnih predmeta iz zraka, pa se Njegova slava proširila ne samo na okolna sela, već isto tako i na gradove kao što su Bangalore (Bengaluru), Mysore (Mysuru) i Madras (Chennai).

Ubrzo ni Subbamma kuća više nije mogla ugostiti i smjestiti ljude koji su dolazili sa svih strana. Pojavila se potreba za mjestom koje će biti Babina rezidencija. Tako je 1945. počelo planiranje izgradnje Starog mandira. U tu je svrhu Subbamma darovala 33 hektara zemlje koja se nalazila uz hram posvećen Venugopala Svamiju i ugovor o prodaji bio je upisan na Babino ime 20. srpnja 1945. godine u područnom matičnom uredu u Bukkapatnamu. Uskoro nakon što je potpisan ugovor o prodaji, soba veličine 65 x 35 metara s krovom prekrivenim slamom izgrađena je na tom komadu zemlje. Odmah nakon toga Svami se preselio u tu prostoriju i tu je sve poklonike uključivao u pjevanje bhajana. Jedne noći, dok je Svami spavao, neki zavidni ljudi su potpalili vatru. Dječaci koji su spavali vani su se uspaničili i počeli su vikati. Ljudi iz sela, a među njima su bile i Easwamma i Subbamma, stigli su trčeći. No Svami je bio potpuno miran i staložen. Svi su potom imali priliku svjedočiti Svamijevoj božanskosti jer se odjednom izlila kiša samo po gorućem krovu, i nigdje drugdje. Na taj je način Svami čudom ugasio vatru.

Da se to više nikada ne dogodi, Subamma se zalagala za izgradnju nastanbe od kamena, koja je kasnije nazvana Stari mandir – *Patha Mandir*. Svami je položio kamen temeljac Starog mandira 30. kolovoza 1945. godine i On ga je svečano otvorio 14. prosinca 1945. godine. Na dan svečanog otvaranja mandira velika povorka poklonika uz pratnju glazbenika krenula je od Subbammine kuće, noseći Svamija u ukrašenoj nosiljci. Kada su stigli do mandira, Svami je postavio kamene kipove Sai Babe iz Shirdija i Sathya Sai Babe na oltar i izveo arati pred kipovima. Pored Subbamme i Kamamma, u izgradnji Starog mandira pomogli su Thirumala Rao, Sakamma i Narasimha Rao Naidu. Iako je Subbamma naporno radila da bi mandir bio što prije dovršen, nije joj bilo suđeno da vidi njegovo veličanstveno svečano otvaranje jer se stopila sa Svamijem prije toga.

Stari je mandir imao veliku dvoranu za pjevanje bhajana u koju se moglo smjestiti oko 50 osoba. Iza dvorane bio je pravokutni otvoreni prostor na čijem se zapadnom dijelu nalazila mala sobica i pored nje kupaonica za Svamijeve potrebe. Pored toga, bila je i jedna soba koja se koristila kao spremište i još dvije sobe koje su bile

namijenjene za boravak poklonika. Postojala je i kuhinja na otvorenom i zdenac na istočnom dijelu slobodnog zemljišta.

Kada bi se pjevanje bhajana održavalo u dvorani, Svami bi sjedio na mramornoj ploči na kojoj je bio ispisan znak Om i vodio pjevanje bhajana. Nakon bhajana Svami bi sam izvodio arati pred kipovima i dijelio posvećenu hranu – *prasāda* poklonicima. U to vrijeme priliku za razgovor imali su svi poklonici, a razgovori su se održavali iza zavjese ispred oltara. Sretni poklonici koji su dolazili u Stari mandir imali su izravan pristup Svamiju i svjedočili su Njegovim božanskim igrama – *līlā* iz dana u dan.

Pored toga što su imali iskustvo boravka u neposrednoj Svamijevoj blizini, poklonici su svjedočili brojnim Svamijevim božanskim igrama – *līlā* na pijesku obale rijeke Chitravathi, posebno u razdoblju od 1946. do 1949. godine. Svake večeri bi Svami odvodio sve poklonike do obale rijeke Chitravati i izvodio bezbrojna čuda i materijalizacije, uz pjevanje bhajana i govore u kojima je objašnjavao duboke duhovne istine.

Kada je broj poklonika još više porastao, podignuta je velika zgrada ispred Starog mandira, ali ni to nije riješilo problem. Tada je Sakamma, gorljiva Svamijeva poklonica iz Bengalurua zamolila Njegovo dopuštenje da izgradi veći mandir. Nakon što je dobila Svamijevu privolu, ona je kupila 3,86 hektara zemlje na južnom dijelu Puttaparthija i upisala ga na Svamijevo ime 24. srpnja 1947. godine. Temelje za Novi mandir kojem je Svami dao ime Prasanthi Nilayam postavio je On sam 14. siječnja 1948. godine i On ga je svečano otvorio 23. studenog 1950. godine u svečanoj prigodi Njegovog 25. rođendana.

U spomen na Easwarammu, Svami je 1972. godine u Starom mandiru pokrenuo školu. Nakon što je škola preseljena na mjesto gdje se i danas nalazi, Stari je mandir prenamijenjen u dvoranu za vjenčanja – *kalyāna mandapam* koja je dobila ime po gospodinu Pedda Venkama Raju. Kasnije je Stari mandir obnovljen, ali je dvorana za pjevanje bhajana zajedno s oltarom i kipovima Saija iz Shirdija i Saija iz Parthija ostala netaknuta.

MOJE PUTOVANJE U BORAVIŠTE MIRA

Lindawaty Roesli

Prije svega, željela bih izraziti svoju zahvalnost na blagoslovljenoj prilici da podijelim priču o tome kako sam postala Svamijeva poklonica. Počelo je to tijekom mojih tinejdžerskih dana. Imala sam samo četrnaest godina kada sam se pridružila budističkoj organizaciji mladih u okviru Borobudur Temple Trust Foundation u Medanu. Jedan od utemeljitelja bio je časni Maha Bhikshu Ashin Jinarakkhita koji je oživio budizam u Indoneziji 500 godina nakon pada kraljevstva Majapahit, posljednjeg hindu-budističkog carstva u Indoneziji. Predsjednik Zaklade je u to vrijeme bio Romo Maha Upasaka Phoa Krishnaputra, koji trenutačno obavlja dužnost savjetnika u Sai vijeću Indonezije.

U božanskoj Svamijevoj blizini

Godine 1989. Romo Phoa Krishnaputra utemeljio je Sai centar u ovom Vihara prostoru u Medanu. Svečanom je otvaranju prisustvovao i sam Maha Bhikshu Ashin Jinarakkhita koji je isto bio Sai poklonik. Tako je započelo moje duhovno putovanje tijekom kojega sam slijedila Njegove stope i koje me dovelo u prekrasan, sveti Svamijev svijet.

Od tada Svami ispunjava moj život ljubavlju i blagoslovima. Kada sam se udala 1987. godine, suprug i ja smo živjeli u iznajmljenoj kući, ali zahvaljujući Svamijevoj milosti, uspjeli smo dignuti kredit i kupiti kuću 1991. godine.

Kao Indonežanka s kineskim korijenima, vjerujem da kuća u kojoj se živi treba biti u skladu s načelima Feng Shuija (uređenje prostora i orijentacija u odnosu na tijek energije). Molila sam Svamija da kuću blagoslovi i mi smo radili na tome da ju obnovimo kako bi ju prilagodili potrebama naše male obitelji.

Tražila sam stručnjaka za Feng Shui, ali nikako ga nisam mogla pronaći. Jednoga sam dana čula da je neki Sai poklonik iz Hong Konga upravo stigao iz Puttapharhija i zaustavio se na svom putovanju u Medanu. On je posjetio naš Sai centar i tijekom mog razgovora s njime saznala sam da je taj “gost” majstor Feng Shuija.

Pozvala sam ga u naš novi dom gdje nam je on dao mnogo praktičnih savjeta u odnosu na položaj pojedinih soba, stubišta i tome slično. Šest mjeseci kasnije, kada sam ga htjela ponovno kontaktirati, telefonski broj koji mi je dao ranije više se nije koristio! Izgubila sam kontakt s njim do dana današnjeg. Mislim da je Svami čuo moje iskrene molitve i uvjerenam da je ovaj kratki posjet majstora Feng Shuija bio Njegova božanska igra kako bi nam pomogao izgraditi našu prvu kuću – i, što je još važnije, to je bio Njegov način da me privuče bliže k sebi.

U lipnju 1993. godine prvi put sam posjetila Puttaparthi sa skupinom poklonika iz Sai centra u Medanu. Doživjela sam veliki mir u Prasanthi Nilayamu i uživala u svemu što sam mogla podijeliti s više od 100 poklonika s kojima sam bila u spavaonici. U to vrijeme smještaj nije bio tako lijep kao danas, a dok smo čekali Svamijev daršan, sjedili smo na pijesku.

Na svakom daršanu molila sam Svamija da pozove moga supruga i djecu pa da i oni dožive Njegov daršan. I, vidi čuda, dvije godine kasnije, u prosincu 1995. godine moje su molitve bile uslišane i moja se želja ispunila. Došla sam u Prasanthi zajedno sa svojim suprugom.

Nesebično služenje – *sevā* u Prasanthi Nilayamu

Godine 1997. moj suprug i ja smo ponovo došli u Puttaparthi i ovaj smo put sa sobom povel i naše dvoje djece koja su imala devet i šest godina. Od tada pa nadalje, sve dok djeca nisu diplomirala na visokoj školi, svake godine za vrijeme godišnjeg odmora moj je suprug jedino želio posjetiti Prasanthi Nilayam.

A 2007. godine s nama su došli moji roditelji, sve moje sestre i njihovi supruzi, nećaci i nećakinje. Bila sam presretna što smo svi zajedno u ovom svetom boravištu najvećeg mira na svijetu.

Godinu dana kasnije, u prosincu 2008. godine, pridružila sam se nesebičnom služenju s grupom od 200 ljudi iz Indonezije kojoj je bila pružena prilika da koordinira podjelu hrane u Zapadnoj kantini. I ponovno sam se nadala da će jednoga dana i moja obitelj također moći sudjelovati u takvom nesebičnom služenju.

Četiri godine kasnije, u prosincu 2012. godine nazvao me brat Danesh, predsjednik Sai vijeća Indonezije i upitao želim li ponovno koordinirati služenje u Zapadnoj

kantini. Ja sam se odmah složila s time i nazvala mog starijeg sina koji je još uvijek studirao u Americi i moju mlađu kćer koja je studirala u Australiji kako bi mogli uskladiti svoje rasporede i obveze i pridružiti se mom suprugu i meni. Ukupno sedamnaest ljudi iz Medana, uključujući obitelj i prijatelje, sudjelovalo je u ovom posebnom nesebičnom služenju u Božjoj kuhinji.

Bila mi je ponovno pružena prilika da koordiniram nesebično služenje i sljedeće godine, u prosincu 2013. Moj suprug, kao i moje dvoje djece, ponovno su mi se mogli pridružiti i sudjelovati. Međutim, jedan dan prije našega odlaska zdravlje moga oca postalo je kritično i morali smo ga smjestiti u bolnicu. Suočila sam se s teškom nedoumicom: da li ostati s mojim ocem koji je bio ozbiljno bolestan i mogao je i umrijeti ili oputovati u Puttaparthi. Naime, već sam pristala i obećala bratu Daneshu da ću koordinirati nesebično služenje i znala sam da neće biti jednostavno pronaći zamjenu za mene u tako kratkom roku. Predala sam se Svamiju i odlučila se držati prvobitnog plana, odnosno oputovati u Puttaparthi. Međutim, uvjerala sam moju braću i sestre da ćemo se moj suprug i ja, kao i naše dvoje djece, odmah vratiti u slučaju da moj otac ne preživi.

Prije no što smo otišli u zračnu luku, oprostila sam se s ocem u bolnici. Šapnula sam mu na uho da ću se vratiti kući odmah nakon što služenje završi i da mu želim da se brzo oporavi. Dana 25. prosinca javili su mi da je moj otac tražio da ga vrate kući iz bolnice. Usrdno sam upućivala molitve Svamiju da dopusti da se ostvari najbolji plan.

Mi smo se vratili u Medan, kao što je bilo i planirano, 29. prosinca. Stanje moga oca se dodatno pogoršalo. A 2. siječnja 2014. godine, dok sam sjedila uz njega i satima izgovarala mantrе, on je u miru napustio tijelo okružen svim članovima obitelji. To je iskustvo u velikoj mjeri osnažilo moju vjeru u Svamija. Kako je samo prekrasno On isplanirao i upravljao cjelokupnim događanjem tako da sam mogla biti s ocem sve do samoga kraja njegovog fizičkog života!

U Svamijevoj misiji Učenja u duhu ljudskih vrijednosti

U odnosu na moju profesiju, ja sam isto tako u velikoj mjeri bila blagoslovljena biti Svamijevim instrumentom kako bih sačuvala Njegova učenja kroz obrazovanje.

Godine 2000. odlučila sam napustiti svoju profesiju na području bankarstva, djelatnosti u kojoj sam radila četrnaest godina i napredovala sve do položaja menadžera podružnice.

Tri godine kasnije preuzela sam zadatak da razvijem školu u kojoj će obrazovanje djece biti utemeljeno na izgradnji karaktera slijedeći načela Učenja u duhu ljudskih vrijednosti – Education in Human Values EHV koje je zacrtao sam Bhagavān Sri Sathya Sai Baba.

Tijekom prvih godina djelovanja škola je imala samo 27 polaznika. U svojoj četvrtoj godini djelovanja, 2006. godine, određeni broj naših polaznika nastupao je u Brindavanu tijekom proslave Buddha Purnime. Danas, petnaest godina nakon osnivanja, školu polazi otprilike 550 studenata, u životnoj dobi od dječjeg vrtića pa sve do visoke škole.

Ove smo godine došli kao grupa od 60 ljudi, uključujući i mog supruga i moju kćer koja je postala polaznicom bal vikas programa u dobi od šest godina, a danas mi pomaže u poučavanju ljudskih vrijednosti u školi i ostala je Saijev poklonik. U našoj se grupi nalazi i budistički redovnik (član Indonesian Buddhist Supreme Sangha), osam učitelja i zaposlenika, šest roditelja i osamnaest studenata.

Tema ovogodišnje proslave je H.O.P.E. što je skraćenica od Honour Our Parents Everyday – Poštujmo naše roditelje svakoga dana. Jedna od kineskih kulturnih tradicija tijekom proslave Nove godine je posjet roditeljima kako bi im se izrazila zahvalnost i poštovanje za sve što su učinili za svoju djecu.

Mi danas zahvaljujemo Svamiju što smo se mogli vratiti “home - kući” u Prasanthi Nilayam, kako bismo bili zajedno sa svima vama, našom “globalnom” obitelji i kako bismo izrazili poštovanje i zahvalnost našem voljenom božanskom Svamiju, Śri Sathya Sai Babi, našoj univerzalnoj majci i ocu.

Neka Svami prospe svoje blagoslove na sve nas prigodom ove prekrasne kineske Nove godine!

Iz govora gospođe Lindawaty Roesli iz Indonezije, održanog 21. veljače 2018. godine prigodom proslave kineske Nove godine u Prasanthi Nilayamu

BLAGOSLOVI U BRINDAVANU

Nanduri Somayajulu

U razdoblju od 1973. do 1978. godine radio sam u New Delhiu u Odjelu za poštu. Ja sam se u to doba bavio međunarodnim poslovanjem, uključujući i koordinaciju s međunarodnim uredom International Bureau (I. B.) pri Universal Postal Union (UPU), specijaliziranoj agenciji Ujedinjenih naroda (United Nations U. N.) sa sjedištem u Bernu u Švicarskoj.

Godine 1978. ponuđen mi je posao u International Bureau. Iako se posao u inozemstvu u to vrijeme smatrao pozivom na kojem bi vam svatko mogao zavidjeti, ja sam bio neodlučan prihvatiti taj prijedlog i poziv iz nekoliko razloga. Kao prvo, u Bernu nije postojala zajednica Indijaca, osim nekoliko zaposlenika u veleposlanstvu Indije i članova njihovih obitelji. Kao drugo, hladno vrijeme u Švicarskoj nije bilo prikladno za moga drugog sina koji je patio od kroničnog bronhitisa. Što je još važnije, mojoj djeci, koja su još uvijek pohađala školu, obrazovanje bi bilo otežano jer su se predavanja u lokalnoj školi održavala na njemačkom jeziku. Zato smo se našli u nedoumici prihvatiti li ponudu ili ne.

U tim je uvjetima moja supruga došla s nedužnim prijedlogom da bismo trebali zatražiti Babin blagoslov i odobrenje od Njega osobno. Ja sam joj objasnio kako naprosto nije moguće dobiti razgovor kod Svamija jer tisuće i tisuće poklonika dolazi k Njemu na daršan svakoga dana. Ponekad, netko bi čak mogao i propustiti Njegov daršan i otići na neko drugo mjesto u nadi da će Baba biti tamo prisutan, ali On bi napustio to mjesto prije no što bi tamo stigli. Ja sam joj zato predložio da bismo se trebali zadovoljiti s Njegovim daršanom kao naznakom Njegovog odobravanja.

U skladu s time, mi smo se uputili u naše rodno mjesto, ostavili našu djecu kod moga brata i nastavili putovanje dalje prema Bangaloreu (Bengaluru) zajedno s mojim roditeljima. Čim smo stigli u Bangalore, odmah smo požurili u ašram i saznali od poklonika da se Baba nalazi u Brindavanu. Prisustvovali smo pjevanju večernjih bhajana u Sai Ram shedu i imali prekrasan Svamijev daršan, što je za nas bilo Njegovo neizravno odobrenje da možemo otići u Švicarsku. No ljudski um, kakav već jest, sa svakom željom koja je ispunjena vodi do želje koju bi trebalo ispuniti. Nakon što smo prisustvovali prekrasnom Svamijevom daršanu, pomislio

sam da bih trebao učiniti napor i nekako se izboriti za osobni razgovor sa Svamijem. Čim se ta misao pojavila u mojem umu, ja sam u daljini primijetio gospodina Kasturija i požurio prema njemu. Rekao sam mu što me muči i zamolio njegovu pomoć za razgovor s Babom. On se nasmijao iz sveg srca i rekao: “Ne postoje posrednici ili agenti za susret s Babom. Nitko na zemlji ne može preporučiti Babi bilo koga ili bilo što. To je Njegova volja i samo Njegova volja je ta kojom te može blagosloviti čak i na ovom mjestu.”

Kao da me pokušava smiriti, gospodin Kasturi je nježno dodao: “Ako ste vi odlučni i ako Baba tako želi, On te može blagosloviti ovdje u ovom trenutku. Moli i iskušaj svoju sreću.” Zahvalio sam mu na njegovim ljubaznim riječima.

Sljedećeg jutra održavao se veliki skup u auditoriju kampusa u Brindavanu, nedaleko od ašrama. Mnoge uvaženi gosti, uključujući i ministre sudjelovali su na skupu čija je tema bila obrazovanje u duhu ljudskih vrijednosti. Moj otac i ja sjedili smo izvan dvorane zato jer u njoj nije bilo mjesta i slušali predavanja preko razglasa. Skup se približavao završetku pa je otac odlučio otići u ašram ne bi li dobio, ako to bude moguće, još jedan Babin daršan prije no što odemo. Meni je rekao da ostanem i dalje sve dok skup ne završi. Shvatio sam da sam nepromišljeno pustio svog starog da ode sam, a znao sam da ima vrućicu. Zato sam požurio u ašram i zatekao oca kako stoji pored Sai Ram sheda.

Čim sam stigao do oca, Babin je automobil ušao kroz vrata Brindavana. Moj otac, ja i jedan dobrovoljac, pripadnik Seva Dala, stajali smo uz svo poštovanje i pozornost. Moj je otac držao u sklopljenim rukama primjerak nove knjige razgovora koje je Svami vodio s gospodinom R. K. Karanijem, urednikom tjednika *Blitz weekly* koji se izdaje u Bombayu (Mumbai). Ovu je knjigu na telugu jezik preveo moj otac. Dok smo tako stajali na cesti, Babin je automobil usporio i zaustavio se ispred nas. Kad se prozor na automobilu spustio, moj je otac brzo predao knjigu Babi i zamolio Ga da blagoslovi moj posao u Švicarskoj. Baba me je blagoslovio tako što je položio svoju desnu ruku na moju glavu rekavši: “Budi sretan.” Bio sam preplavljen blaženstvom i potekle su mi suze radosnice.

Kada je Babin automobil nastavio vožnju dalje i nakon što sam se uspio pribрати, sijevnulo mi je da sam sreo gospodina Kasturija prethodnoga dana upravo na istom tom mjestu na kojem je Baba zaustavio svoj automobil i dao mi blagoslov. Riječi

gospodina Kasturija i dalje su nastavile odzvanjati u mojim ušima: “Ne postoje posrednici ili agenti za susret s Babom. Nitko na zemlji ne može preporučiti Babi bilo koga ili bilo što. To je Njegova volja i samo Njegova volja je ta kojom te može blagosloviti čak i na ovom mjestu.” Baba je sveznajući. Njegova je volja božanski zakon, Njegove su riječi vječna istina.

autor je umirovljeni zaposlenik pošte Indian Postal Services i U. N. Service

Sve religije svijeta uče iste temeljne istine i potiču čovjeka da slijedi ispravnost – dharma. Sve one uče čovjeka da poštuje svoju majku, oca i učitelja. Čovjek bi trebao razviti širokogrudnost, poštovati starije i zaslužiti dobro ime. Vi pronalazite propuste u drugim religijama samo zbog manjkavosti u vašem vlastitom umu. Zato koristite svoj um na ispravan način. Koje je pravo značenje religije? Spoznaja je religija. Slijedite religiju ljubavi. To je sveto načelo kojem poučavaju sve religije svijeta. Ako čovjek nije u stanju uzdići se na razinu Boga, on bi barem trebao živjeti svoj život kao istinsko ljudsko biće.

Baba

NAŠE DREVNO NASLJEĐE

N. A. Palkhiwala

Sjaj božanske slave

Imao sam priliku vidjeti velik broj obrazovnih ustanova u našoj zemlji, ali nema ni jedne među njima koja bi imala viši standard od Sri Sathya Sai koledža zato što se na njima veća pozornost posvećuje razvoju karaktera i osjećaju predanosti i posvećenosti. Siguran sam da će ove velike ustanove biti “velika moralna snaga” u Indiji za mnoge generacije koje dolaze. Pod vodstvom Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe ti koledži daju naciji dobre mlade muškarce i žene.

U ovoj zemlji postoji više od sto sveučilišta i oko tri tisuće koledža i ustanova za više obrazovanje. Na njima se svake godine upisuje dva i pol milijuna novih studenata. No ja smatram studente koji pohađaju Sri Sathya Sai koledže najvećim

prihodom u području obrazovanja. Ti mladi muškarci i žene zajedno mogu izgraditi Indiju iz naših snova. Utjecaj Bhagavāna Babe obdario ih je vrlinama istinskog obrazovanja.

Obrazovanje je proces kojemu nema kraja. Formalno obrazovanje koje se provodi u školama i na koledžima tjera studenta da se opskrbi sa sve većom količinom znanja. Znanje je bitno i potrebno. Svatko mora steći znanje. Da bi bili sposobni upravljati i da bi se njima dobro upravljalo, građani trebaju biti potkovani znanjem. Oni bi trebali njegovati kreativno nezadovoljstvo i želju za dobro opremljenim umom i na tim temeljima graditi zalihu zadovoljavajućeg znanja.

Obrazovanje su nekada smatrali glavnom tehnikom za preobrazbu civilizacije. Da bi obrazovanje dovelo do preobrazbe civilizacije, ono treba ispuniti dvije glavne funkcije: treba osvijetliti razumijevanje i obogatiti karakter.

U časnoj povijesti naše zemlje postoji jedna činjenica koju je potrebno izvući na svjetlo dana. U drevnoj Indiji kraljevi i vladari smatrali su povlasticom što mogu sjediti uz noge učenih ljudi i klanjati se mudracima, vidjeocima i ljudima koji su posvetili svoje živote promicanju općega dobra. Kralj Janaka, koji je i sam bio filozof, uputio se pješice u šumu gdje se povukao u isposništvo mudrac Yajnavalkia, da bi s njime raspravio o pitanjima koja su se odnosila na državu i da bi ga on poučio u duhovnosti. Vladar Asoka ne bi prošao pored samostana a da se ne bi duboko poklonio redovnicima koji su boravili u njemu. Sankaracharya je putovao pješice od Kerale do Kašmira i od Dvārake na zapadu do Purija na istoku. On nije mogao promijeniti umove ljudi i uspostaviti središta za učenje u udaljenim i zabačenim dijelovima Indije, ali je stekao velik ugled i bio poštovan zahvaljujući svojoj intelektualnoj cjelovitosti i neokaljanosti karaktera. Tako su u prošlim vremenima intelektualci i karakterni ljudi bili predmetom najvećeg poštovanja u društvu.

Na žalost, mi smo u današnje vrijeme unazadili ono što je intelektualno i, u stvari, obezvrijedili sam svijet. Danas se pod pojmom “intelektualca” podrazumijeva osoba koja je dovoljno inteligentna da zna s koje je strane njegov kruh premazan maslacem.

Danas u Indiji svjedočimo pomanjkanju mnogih vrsta roba, ali ničega ne nedostaje toliko koliko intelektualne cjelovitosti. A izdaju intelektualnoga provode pojedinci

koji ne zagovaraju jasno i glasno vrijednosti koje oni, zahvaljujući svojem uvidu i samoj prirodi njihove osobnosti, smatraju svetima. Potrebna je odlučna odvažnost da se ustane i podupre gledanje koje nije popularno.

Kao što je gospodin James Barrie rekao: “Odvažnost nas prati cijelim putem, do kraja.” Mi smo danas okruženi velikim brojem osoba koje su spremne na ustupke, kompromise, prilagođavaju se prilikama, ne izjašnjavaju se i nastoje dobiti na vremenu. Mi u našim umovima imamo previše “čuda bez kičme”. Takvim ljudima upravlja sebičnost i osobna korist. Čovjek koji je odvažan nikada ne podliježe pokoravanju i podjarmljivanju kao ni ustupcima, on je poput kamena u divljini živog pijeska.

Gīta nas isto tako uči da svoje dužnosti obavljamo odvažno, ne obazirući se na neuspjeh ili protivnike. “Odbacite slabost uma”, to je lekcija kojoj je Kršna poučio neodlučnog Arjuna. Nikomu, bez obzira na to koliko velik on bio, ne bi smjeli dopustiti da od nas pravi kukavice. Onaj je čovjek velik u čijoj se prisutnosti svatko osjeća dobro i velikim. Nama u Indiji nije teško razviti odvažnost, jer su svi naši sveti rukopisi i mudraci govorili o toj odlici kao temelju za napredak, i sada i u budućnosti.

Naše će obrazovanje biti potpuno samo kada mi jasno razumijemo naše kulturno nasljeđe. Prije 3000 godina studenti iz cijele Azije došli su u ovu zemlju da bi usvojili kulturu i naučili tajne njezine izvrsnosti na sveučilištima Nalanda i Taksashila. Oni su ovdje upućivani u tajne sretnog, smislenog i svrhovitog života.

Indija je imala u prošlosti, a ima čak i danas, osobe kojima nema premca kada se radi o duhovnosti. Veliki mislioci iz drugih kultura i zemalja objavili su da su pronašli tajnu mira u indijskim svetim tekstovima. Schopenhauer, veliki njemački filozof, rekao je da je jako zahvalan što se rodio u 19. stoljeću, a ne ranije, jer je mogao pročitati najveća blaga indijske kulture u njemačkom prijevodu. On je pronašao utjehu i snagu u Vedama, upanišadama i Bhagavadgīti. Emerson, američki filozof i pisac, rekao je da ako bi negdje u osamu sa sobom mogao ponijeti samo jednu knjigu, on bi odabrao hinduističku religijsku knjigu, i ni jednu drugu.

Nema potrebe tražiti neobične bogove ili provoditi dane u gutanju lijekova i konzultiranju s psihijatrima. Naše nasljeđe duhovne kulture ima u sebi sve lijekove

za sve vrste bolesti ovoga vremena. Jung, poznati psihijatar, nakon što je prakticirao umjetnost liječenja tijekom više od 60 godina, objavio je: “Nitko nije došao k meni na liječenje tijekom svih ovih godina tko je imao vjeru u Boga.” Vjera u Gospoda ima tako spokojno i umirujuće djelovanje na uznemireni um čovjeka.

Sveti nas tekstovi isto tako uče da osjetila nisu jedino sredstvo kojim raspoložemo da bismo stekli znanje. Bhagavān Baba nam je sam govorio da su učeni ljudi – rši ovladali postupkom intuicije i da su imali sposobnost proniknuti u tajne svjesnosti i prirode. Einstein, najveći znanstvenik svih vremena, vizualizirao je ujedinjenu teoriju koja može objasniti gravitaciju, elektricitet, svjetlost, energiju i tome slično. Učeni su ljudi i vidjeoci znali i objavili da zapravo ne postoji razlika između ljudskoga tijela i, recimo, drvenoga stola. Razlika između žive i nežive materije se brzo izbrisala. Došlo je vrijeme kada se fizika preobrazila u metafiziku. Jagadish Chandra Bose je u svom obraćanju povodom posvete njegova laboratorija, kada je stavio na raspolaganje svoj laboratorij narodu, rekao da to nije laboratorij već hram. On je istražio granično područje između živoga i neživoga i utvrdio kako je teško sve proglasiti nepokretnim.

Slično tomu, ne postoji razlika ili suprotnost između znanosti i duhovnih vrijednosti. Čovjek koji stvarno i istinski radi na području znanosti nikada neće vjerovati da znanost može dati posljednji odgovor na svaki problem, bilo da se radi o čovjeku ili univerzumu. To su prihvatili i neki od najvećih znanstvenika. Sir Isaac Newton je vjerovao da postoje velike duhovne sile koje su odigrale važnu ulogu u određivanju sudbine čovjeka, a o kojima čovjek ne zna ništa.

Sir Arthur Conan Doyle i Sir James Jeans imali su veliku vjeru u duhovne vrijednosti. To nije umanjilo njihov ugled znanstvenika, već naprotiv, pružilo im je određeno ispunjenje u onome što su radili na polju znanosti. Sir James Jeans došao je do zaključka, nakon što je nekoliko desetljeća posvetio proučavanju znanosti, da bi možda na ovaj svijet trebalo gledati ne kao veliki stroj, već kao na veliku misao, misao o Bogu i da se samo radi o misli koja je bila prevedena u područje materije. A kada se radi o misli, mi ju možemo analizirati, možemo ju ispitivati, ali, na kraju, postojat će neki njezin neuhvatljiv i neshvatljiv dio koji će nam izmaknuti.

Velika sposobnost poimanja Bhagavāna Babe omogućuje mu da promatra duh, univerzum i duhovne vrijednosti, jer samo one mogu obnoviti ovu naciju. Cijela bi nacija trebala biti zahvalna Bhagavānu Babi, toj velikoj moralnoj i duhovnoj snazi koja je posvetila cijeli svoj život služenju čovječanstvu I to je razlog zašto Ga slijede milijuni. Na velikim Mu se skupovima iskazuje zahvalnost , kamo god On išao, a snaga zemlje leži u spontanoj spoznaji prevlasti duha nad pukim materijalnim napretkom.

Ja sam duboko dirnut velikom ljubavi Bhagavāna prema svima nama i veličanstvenim poslom koji On obavlja za obnovu indijske nacije. Uz Njegove napore Indija će postati ono što je prorekao Sri Aurobindo: “Veliki moralni vođa svijeta.”

Jedinstvo svega stvorenoga je Njegova poruka kao i poruka Indije svijetu. Mi se moramo boriti da bismo došli do te preobrazbe u pristupu čovjeka. Mi moramo njegovati osjećaj za vrijednosti. Osjećaj za vrijednosti je čak i važniji od znanja. On nam omogućuje da pronađemo sreću u nama samima i radost u najobičnijim stvarima. Snaga ove zemlje leži u prianjanju uz najviše vrijednosti u životu, a zahvaljujući utjecaju Bhagavāna i Njegovih koledža, te su vrijednosti svakodnevna inspiracija i poticaj studentima. Pored razvoja osjećaja za vrijednosti, predanost poslu, navika jasnog razmišljanja, tolerancija i umjerenost su ostale vrline koje studenti usvajaju u tim ustanovama.

Na kraju može pobijediti samo istina. Bog uvijek pazi na one koji su Njegovi. Podsjetimo se da domoljublje nije isprazna riječ, da duh nije dvosmislena šala i da predano obavljanje naše dužnosti nije idealistička lakoumnost.

Izvadak iz knjige “Golden Age – Zlatno doba” (1979). Autor je uvaženi pravnik i ekonomist, obavljao je dužnost veleposlanika Indije u Sjedinjenim Američkim Državama.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

TAMILSKA NOVA GODINA I VISHU

Velik broj poklonika stigao je iz država Tamil Nadu i Kerala kako bi proslavili tamilsku Novu godinu i keralsku Novu godinu (Vishu) na svetom prostoru Prasanthi Nilayama. Sri Sathya Sai Seva organizacije iz tih dviju zemalja priredile su više programa poklonstvene glazbe od 13. do 15. travnja 2018. godine, čime su obilježili ovaj važan događaj. Također, više od 1000 mladih stiglo je iz Kerale na trodnevno hodočašće u Puttaparthi – *Parthi Yatra*.

Ujutro 13. travnja 2018. godine Sai Kulwant dvorana odzvanjala je svetim vibracijama kada su Sai mladi iz Kerale ponudili, uz osjećaj duboke predanosti, pjevanje Veda u vremenu od 8.00 do 9.00 sati te su nakon toga vodili bhajane od 9.00 do 9.30. Arati koji je izveden u 9.30 obilježio je kraj jutarnjeg dijela programa. Večernji je program započeo u 17.00 sati pjevanjem Veda koje su ponovno izveli Sai mladi iz Kerale. Nakon toga je slijedilo predstavljanje časopisa “Heart Beats – Otkucaji srca“ koji izlazi svaka tri mjeseca i u kojem su zabilježene aktivnosti nesebičnog služenja što ih organizira Sai organizacija iz Kerale. Usljedio je govor gospodina K. T. Jaleela, ministra za područje lokalne samouprave i dobrobiti manjina u Vladi Kerale, koji je govorio o misiji besplatne zdravstvene zaštite Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i naglasio potrebu za većim brojem takvih bolnica. Slijedio je program bhajana koje je vodila bhajan skupina iz Kerale.

Program proslave tamilske Nove godine započeo je u 8.00 sati 14. travnja 2018. godine uz sveto pjevanje Veda u izvedbi Veda grupe iz države Tamil Nadu. Nakon toga je slijedilo pjevanje bhajana od 8.30 do 9.30 koje je predvodila bhajan grupa iz države Tamil Nadu. U 10.30 Sri Sathya Sai Seva organizacija države Tamil Nadu priredila je Savita Gayatri Homam u dvorani Poornachandra, u kojoj je sudjelovao velik broj poklonika. Večernji je dio programa započeo u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi Veda grupe iz države Tamil Nadu. Prekrasan program violinske glazbe u izvedbi uvažene violinistice A. Kanyakumari iz Chennaija i njezinog orkestra bio je sljedeća točka programa. U koncertu koji je trajao gotovo sat vremena ona je uspjela držati okupljene poklonike u stanju zanosa. Skladbe koje je odsvirala nadarena glazbenica potječu iz iz Karnatake. Primjerice:

“Mahaganapatim”, “Rama Nannu Brovara – Rāmā, lijepo te molim, zaštiti me”, “Enna Tavam Seithanai Yashoda – Koju si pokoru ti obavila, Yaśodā”. Bilo je i nekoliko bhajana: “Bhasma Bhushitanga Sai – Sai čije je tijelo ukrašeno vibhutijem” i “Govinda Krishna Jai Gopala Krishna Jai”. Po završetku te produhovljene glazbene izvedbe slijedila je svečanost otvaranja Devet Bhajan Mandalisa u devet okruga države Tamil Nadu u okviru Sri Sathya Sai programa zbrinjavanja sela. Slijedili su bhajani koje je vodila bhajan grupa iz države Tamil Nadu i na kraju arati.

Vesela svečanost Vishu, Nove godine u državi Kerala, proslavljena je 15. travnja 2018. godine. Sai Kulwant dvorana, mjesto održavanja proslave, bila je prekrasno ukrašena tradicionalnim ukrasima iz Kerale dok je sveti Vishukkani postavljen u Sai Kulwant dvorani. Jutarnji program, koji se sastojao od pjevanja Veda i bhajana, vodili su poklonici iz Kerale. Njihov je program završio izvođenjem aratija. Večernji je dio programa započeo pjevanjem Veda u izvedbi mladih iz države Kerala. Poklonici su nakon toga bili blagoslovljeni Bhagavānovim govorom koji je bio ispunjen božanskim nektarom. U svojem je govoru Bhagavān objasnio devet vrsta predanosti i pohvalio je vladara Baliya koji je slijedio put potpune predanosti – *ātmanivendana* i zadobio božansku milost Vāmane, koji nije bio nitko drugi do Gospod Višnu. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin”.

Program poklonstvene glazbe uvaženog glazbenika, gospodina T. S. Radhakrisnana bio je sljedeći na programu. Započevši svoju izvedbu pjesmom molitve posvećenom Gospodu Ganeši “Ganapati Gananath”, pjevač je u nastavku ispunio cijeli prostor dubokom predanošću kroz svoje božanski nadahnute skladbe, među kojima su bile: “Ananda Rupa Ananda Nama”, “Hey Daya Sindhu Krishna”, “Jai Sai Maa, Jai Sai Maa”, “Bhakta Jana Vatsale Yei Ho Vitthale”. Završni program bhajana, koji su isto tako vodili poklonici iz Kerale, slijedio je po završetku koncerta.

HODOČAŠĆE SAI MLADIH IZ DRŽAVA ANDHRA PRADESH I TELANGANA

Sri Sathya Sai Seva organizacije iz država Andhra Pradesh i Telangana organizirale su Sri Sathya Sai Yuva Chaitanya Parthi Yatru od 22. do 23. travnja

2018. godine u okviru kojeg je više od 6000 Sai mladih iz te dvije države stiglo u Prasanthi Nilayam i izvelo cijeli niz poklonstvenih, glazbenih i kulturnih programa.

Program koji je održan 22. travnja 2018. godine započeo je u 8.00 sati pjevanjem Veda od strane Sai mladih, nakon čega su slijedila kratka obraćanja mladih koji su govorili o različitim duhovnim, obrazovnim i aktivnostima služenja koje su oni proveli u raznim dijelovima tih dviju država. Oni su posebno spomenuli svoje aktivnosti nesebičnog služenja i nove aktivnosti vezane uz Narayana Sevu, darivanje krvi, besplatno poučavanje studenata, opskrbu vodom na javnim mjestima, služenje u domovima za starije osobe, sirotištima i bolnicama i tome slično. Bhajani koje su vodili Sai mladi iz država Andhra Pradesh i Telangana slijedili su nakon toga, a završili su izvođenjem aratija. Večernji je program započeo u 17.00 sati pjevanjem svetih vedskih himni od strane Sai mladih. Nakon toga je slijedila jako lijepa glazbena izvedba pjevača iz te dvije zemlje. Započevši s pjesmom “Namo Sathya Sai Baba Namo Sathya Sai”, pjevači su otpjevali cijeli niz poklonstvenih pjesama čime su zaokupili pažnju okupljenih poklonika, kako glazbom tako i melodijom. Neke od pjesama koje su izveli bile su: “Sai Ke Darbar Mein”, “Brahmamokkate Para Brahmamokkate – Bog je jedan”, “Sai Matha Biddalam Andaram – Svi su djeca Majke Sai”. Slijedio je program bhajana koje su isto tako vodili Sai mladi.

Ujutro 23. travnja 2018. godine program je započeo pjevanjem Veda, nakon čega su slijedili govori Sai mladih koji su jako slikovito opisali aktivnosti nesebičnog služenja koje provode, posebno u selima, smatrajući taj posao darom Bhagavāna. Nakon govora Sai mladih, dr. V. Mohan, član Sri Sathya Sai središnje zaklade obratio se okupljenima. Opisujući Puttaparthi kao vječni izvor energije, dr. Mohan je naglasio da je hodočašće u Puttaparthi veliki blagoslov i velika pomoć u duhovnom napredovanju.

Nakon toga je predstavljena knjiga “Prastuta Bhavishyat Karyacharan a Pranalika” u kojoj su opisane sadašnje i buduće aktivnosti nesebičnog služenja Sai mladih iz država Andhra Pradesh i Telangana. Slijedio je program bhajana predvođen Sai mladima i na kraju arati.

Krilo majke je škola za svakog čovjeka. Ono je njegov prvi hram. Majka je prvo bogatstvo svakoga čovjeka. Dužnost je svake osobe prepoznati tu istinu o svojoj majci. Ne postoji veći Bog od majke. Otac je naše bogatstvo, majka je naš Bog. Umjesto da vrednujemo tako dragocjeno bogatstvo i božanskost, ljudi se upuštaju u razne aktivnosti samo da bi stekli bogatstvo i položaj. Otac i majka su nerazdvojni poput riječi i njezinog značenja. Svatko bi trebao cijeniti svoje roditelje kao utjelovljenja Boga. Majka i otac mogu biti fizički odvojeni, ali u duhu oni su jedno.

Baba

SAI – UNUTARNJI STANOVNIK

BALARAMCHANDRAN T. S.

FORUM BIVŠIH STUDENAT - ALUMNI

“*Antaranga Sai* – Sai koji boravi u našoj nutrini ” početne su riječi bhajana koji je uvijek bio blizak mom srcu... Razmišljajući o njemu, moj um se vraća u vrijeme kada sam postao student kampusa u Brindavanu pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje u okviru programa B. Com.

Dat ću vam samo kratki uvid u ono što sam bio tada... dječak iz jednog malog grada u državi Kerala, koji se rodio u velikoj obitelji ispunjenoj djedovima i bakama, roditeljima, stričevima, tetama i prijateljima punih ljubavi. Odrastao sam unutar četiri zida lokalne škole – raja sigurnosti – gdje sam proveo cijelo školovanje, od vrtića do dvanaestog razreda. I iz tog zaštićenog svijeta gdje sam bio mali kraljević sa svojim pravima, ja sam se premjestio u novi svijet “Brindavana”, koji je bio Gospodovo igralište ili bolje rečeno mjesto za obavljanje treninga, gdje je On prenosio najveće lekcije na najjednostavniji način, što samo On može.

Potražite Svamija u nutrini

Kada sam napuštao moj dom kako bih otišao u Brindavan, moja mi je voljena majka, koja je znala da će mi jako nedostajati, kazala: “Drago dijete, ja znam da ću

ti nedostajati dok budeš u hostelu. Ali sjeti se da ideš Svamiju koji je čista ljubav. On će te kupati u ljubavi tisuću majki!” Sletio sam u Brindavan sa srcem željnim da primi od Majke svih majki svu ljubav i toplinu koju sam ostavio kod svoje kuće, a i više od toga. U to je vrijeme za mene ljubav bila ograničena na njezine fizičke izraze: na osmijeh, tapšanje, pogled pun ljubavi, nekoliko lijepih riječi...Ja sam čak vjerovao da će Svami, kao utjelovljenje ljubavi, razgovarati pojedinačno sa svakim od studenata i to svakoga dana! No uskoro sam shvatio da je želja za fizičkom pažnjom Svamija, i to još svakoga dana, bila neostvariva! U najmanju ruku, osjećao sam se izgubljenim. S jedne strane, otišao sam daleko od svoga doma i svih ljudi koji su me jako voljeli, a s druge strane, izvor ljubavi kojem sam došao činio se tako bliskim, a opet tako dalekim.

Kako su dani prolazili, ja sam postajao mudriji. Uvidio sam da je nerazborito tražiti stalnu Svamijevu fizičku pažnju kada su milijuni poklonika dolazili k Njemu u nadi da dobiju samo jedan Njegov pogled. No dok je glava bila uvjerenjena, srce nije bilo. Danju i noću ja sam se nadao, suprotno svim nadama, da ću jednoga dana zadobiti Njegovu nepodijeljenu pozornost, da će On razgovarati sa mnom, nasmiješiti mi se... popis želja bio je beskonačan. Tijekom mnogih večeri ja bih sjedio sam na otvorenoj terasi hostela i lio gorke suze zato jer su mi jako nedostajali moji roditelji a Gospod se, činilo mi se, nije zamjećivao moju tugu i jad.

Neopisivo sam želio neku vrstu fizičkog kontakta s Bhagavānom i prilika za to se ukazala uskoro. Trebao sam zatražiti Svamijevo dopuštenje da vodim bhajane u mandiru. Sjedio sam jedne večeri u redu za bhajane i čekaio Njegov dolazak nadajući se iz svega srca, koje je snažno udaralo, da će On poslušati moju molitvu. Kada mi je On počeo prilaziti, ja sam se nervozno ustao i uspio Mu promucati moju molitvu, dok se On nalazio na razdaljini da me je mogao čuti. “Svami, mogu li ja voditi bhajane u mandiru?” Njegov je odgovor bio osmijeh...Ja sam bio zadivljen..., ali moja je radost bila kratkog vijeka. On se pretvarao kao da me nije jasno čuo i upitao: “Ti želiš intervju?” A zatim, obraćajući se dječaku koji je sjedio pored mene, On je rekao: “Ovaj dječak želi intervju, razgovaraj s njime!” Cijeli red dječaka koji je sjedio oko mene prasnuo je u smijeh, dok je On odlazio s osmijehom koji mu je blistao na licu. Bio sam razočaran, čak i ljut neko vrijeme. Kako je On mogao zanemariti moju očajničku molitvu? Ja nisam uspio prepoznati dragocjeni dar koji mi je On u tišini podario. Gospod koji je došao radi obnove

kozmosa odvojio je vrijeme od svoje prevažne avatarske misije da bi razgovarao sa mnom – bez obzira na to koliko se poruka “činila” beznačajnom. I ja nisam znao prepoznati veliko značenje tog trenutka. Trebalo mi je neko vrijeme prije no što sam počeo cijeniti slatkoću takvih darova koje mi je On poklanjao.

Jedne smo večeri sjedili u Trayee Brindavanu, boravištu Gospoda, slušajući Njegove mudre riječi. “O, ume, nemoj tražiti.” Izrekao je u lijepoj pjesmi na telugu: “Ako zatražiš, biti ćeš zanemaren, a ako prestaneš tražiti, biti će ti udovoljeno. Zato, o, ume, nemoj tražiti.” Poruka je bila jasna i meni je bilo jasno kao dan da je poruka bila namijenjena meni. Ja sam rekao sam sebi: “Dopusti mi da prestanem tražiti Svamija za fizičku pozornost, za priliku da pjevam u Njegovoj prisutnosti i zatim mi dopusti vidjeti hoće li neizrečenim traženjima biti odgovoreno.”

Jedva da su prošli dan ili dva kada je Svami rekao upravitelju hostela da bi htio poslušati kako pjevaju “novi dječaci”. Uskoro mi je pružena prilika da pjevam u Njegovoj prisutnosti u Trayee Brindavanu dok je On sjedio na ljuljački – *jhūlā* slušajući s krajnjom pozornošću. Njegov me je osmijeh pozdravio kada sam završio s pjevanjem bhajana. “Odakle dolaziš?”, upitao je. “Iz Trichura, Svami”, odgovorio sam. On se ponovno nasmijao i ja sam bio u zanosu oduševljenja. To je stvarno djelovalo!

Postalo mi je jasno da me je Gospod jako tiho vodio do puta koji će me naposljetku dovesti k Njemu. Fizički Svami nije bio za mene. Sva moja nastojanja da Mu pridem na fizičkoj razini bila su “izbjegnuta” od Njegove strane. S druge strane, On je odgovarao čak i prije no što sam uspio oblikovati i najmanju molitvu upućenu Saiju unutar mene.. *āntharanga Sai*. Bhajan koji je započinjao riječima “Antharanga Sai”, počeo je za mene sada imati sve veće značenje. Bilo je sebično, naučio sam, tražiti stalnu nepodijeljenu pozornost “fizičkog” Svamija, zato jer je bilo na milijune poklonika koji su se slijevali do Njega u potrazi za utjehom. Ali ja sam uvijek mogao tražiti pozornost antharanga Saija”, stanovnika u svakom pojedinom srcu.

Kako je Svami odgovorio na moje iskrene molitve

Polako, ali sigurno Gospod mi je pomogao da Ga tražim u sebi. Prestao sam moliti za Njegovu pažnju na fizičkoj razini i pokušao se pojačano okrenuti prema nutrini

kako bih uspostavio vezu s Njime. Sve je bilo u redu, sve do onoga nezaboravnog dana...Bio je to dan kada se obilježavao Vijaya Dasami i Gospod je sjedio među nama, slušajući glazbenu izvedbu u dvorani Sai Ramesh Hall. Moj je um toga dana bio jako uznemiren zbog dugo potiskivane želje koja je sada podigla glavu. Bila je to želja za kojom sam dugo težio - da me Gospod blagoslovi tako što će položiti svoju božansku ruku na moju glavu – *abhayahastha*. Molitva je do sada bila neuslišana i toga dana ja sam se ponovno toga prisjetio, ne znam ni sam kako... Pokušavao sam se uvjeriti da je put koji mi je Gospod pokazao bio da Ga tražim u svojoj nutrini i da ne bih trebao tražiti Njegovu izvanjsku pozornost. Ali svi su moji napori bili uzaludni i tuga koju je uzrokovala neuslišana molitva me je sve više obuzimala. Ja sam uskoro bio toliko rastužen da su mi počele teći suze.

Glazbeni je program završio i Svami je ustao sa svoga stolca kako bi došao do pozornice gdje su sada stajali izvođači, očekujući Njegov blagoslov. Umjesto da krene putem koji mu je bio oslobođen, On nas je iznenadio time što si je sam prokrčio put kroz red dječaka koji su sjedili oko Njega. Ja sam sjedio upravo na putu kojim je On krenuo... u stvari, utvrdio sam da sam bio na unutrašnjem dijelu puta kojeg je On odabrao. Moje je srce počelo divljački kucati kada je On došao blizu mjesta gdje sam sjedio. Podignuo samu glavu kako bih Ga pogledao dok je On bio pored mene i naši su se pogledi sreli. Vidio sam u Njegovim očima ljubav tisuću majki o kojoj je moja majka govorila, božansku ljubav koju je On do sada držao tako stručno sakrivenom od mojeg pogleda. Meni je bilo sasvim očito da je On znao koje su moje najdublje molitve. On je znao koliko sam ja težio za Njegovim božanskim dodirima – *sparśana*. Na Njegovom licu se pojavio osmijeh koji ću čuvati u sjećanju cijeli svoj život. Pod izgovorom da se pridržava dok hoda, on je položio svoju ruku – *abhayahastha* na moju glavu! On, koji boravi u mojoj nutrini, čuo je vapaj moga srca i odgovorio na način na koji samo On može!

Moj put i dalje ostaje isti i Svami za mene i dalje ostaje “Antharanga Sai”, Sai u mom srcu. Ali puno je dana kada, usprkos svjesnosti da On boravi u nutrini, djetinjasta želja da me tetoši Majka Sai, glad za riječju, osmijehom ili pogledom punim ljubavi iz kuta Njezinoga oka, ispunjava moje biće. No ja samo nastavljam to dodavati na popis mojih molitvi. Iako na njih nije odgovoreno na fizičkoj razini, one su u svakom slučaju ispunjene u istančanijim područjima srca gdje moj “Antharanga Sai” boravi. Možda je to ono što se podrazumijeva pod božanskom romansom. Tako daleko, a ipak tako blizu!

Ja znam da su oči moga Gospoda uvijek usmjerene na svaki i najmanji korak koji ja učinim. Ja znam da Njegovo srce zatitra od radosti na svako i najmanje dobro djelo koje učinim, na moj i najmanji uspjeh. Ja znam da čak i dok pišem ove riječi, moja voljena Majka Sai, moj “Antharanga Sai”, kao i uvijek, misli na mene!!!

Autor se upisao na B. Com tečaj u kampusu u Brindavanu gdje je studirao od 1997. do 1999. godine na odjelu za studij menadžmenta - Department od Management Studies, u okviru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, Prasanthi Nilayam.

MATRU DEVO BHAVA, PITRU DEVO BHAVA

Easwarammin dan je obilježen u sjećanje na majku Easwarammu nakon što se ona preselila u nebesko boravište 6. svibnja 1972. godine. U to se vrijeme održavao u Brindavanu Ljetni tečaj o indijskoj kulturi i duhovnosti. Gospođa Easwaramma je završila jutarnje kupanje i štovanje kada je odjednom pozvala: „Svami, Svami“. Svami je rekao: “Dolazim, dolazim.” I ona se stopila sa Svamijem. Svamijevo je ime bilo na njezinim usnama kada je izdahнула po posljednji puta. Otac Svamijevog fizičkog tijela, gospodin Pedda Venkama Raju izdahnuo je 4. studenog 1963. godine u Prasanthi Nilayamu. On se uputio u mandir ujutro i dao Svamiju petsto rupija govoreći: “Ja ne bih trebao umrijeti s bilo kakvim teretom ili dugom. I ne znajući, ja bih mogao nekomu biti dužan. Spremio sam tri vreće riže i šećera koje sam kupio od onoga što sam zaradio. Priredi svečanost nakon što ja umrem.” Nakon što je to rekao, on se vratio kući i u miru preminuo. Na taj je način Svami podario mirnu smrt svojim roditeljima. Svami je uvijek iskazivao veliko poštovanje svojim roditeljima i ispunio njihove želje.

Mjesto posljednjeg počivališta – *samādhi* božanskih roditelja izgrađeno je pored Prasanthi Nilayama na cesti koja se sada zove Samadhi Road. Na dan svojega rođendana i na obljetnicu smrti majke Easwaramme, Svami je običavao odlaziti do posljednjeg počivališta svojih roditelja i iskazati im svoje poštovanje, dajući time poruku svijetu da bi svatko trebao poštovati i cijeniti svoje roditelje. On je uvijek navodio ono što je objavljeno u upanišadama – poštuj svoju majku kao Boga – *mātrdevobhava* i poštuj svojeg oca kao Boga – *pittrdevobhava* te je pozvao sve da štuju svoje roditelja kao Boga.

Služite Boga i budite oslobođeni

Čovjek se može osloboditi od kruga rađanja i umiranja na najljepši mogući način - služeći Boga. Ali kao posljedica neznanja i, što je još gore, izopačenosti, on dopušta da mu ta prilika isklizne iz ruku i pati u tuzi i boli, strahu i napetosti, sve do kraja. Uspijevajući pobjeći iz ralja zadivljenosti koju stvaraju predmeti materijalne prirode, čovjek može postići uspjeh svojim nastojanjima da se oslobodi.

Baba